

бѣло като цыпа отъ ѿйце; тогази сичкытѣ радостно прославихъ Бога, и сичкытѣ роднины на Товіа дойдохъ да го поздравѣтъ за добринѣтъ, които Богъ му даде. (Тов. ^ѿѿ. 10—.).

§. 152. *Ангелъ Рафаилъ са обевява.*

Подиръ туй Товій разказа на родителитѣ си за благодареніята, които е приелъ отъ водачѣтъ си, когото мыслѣше за челоуѣкъ. И тѣй прѣдложи му половината отъ сичко, което донесохъ. Тогази слѣдователно ангелѣтъ имъ рече: „Азъ съмъ Рафаилъ, единъ отъ седемъ тѣхъ светии ангелы, които стоимъ прѣдъ Бога, и му приносямы молитвытѣ на праведницѣтъ. Богъ ма проводи да та исцѣрьхъ. Сега вече е врѣме да отидѣ при него, и нему да отдавате длѣжнытѣ благодаренія.“ Туй като каза, станъ невидимъ отпрѣдъ имъ. (Тов. ^ѿѿ. 1—.).

§. 153. *Блаженната смъртъ на Товита. Неговытѣ потомцы.*

Товитѣ, като проглѣда, живѣ още много и стигнахъ до дълбока старость като угождаваше сѣкога Богу. Понеже приближаваше смъртнийтъ му часъ, повика сына си, съвѣтова го да има вынѣгы страхъ Божій, и послѣ спокойно прѣдаде духѣтъ си Богу. Товій подиръ башината си смъртъ прѣнесе са у тестя си, пригледа го на старины, и като стигнахъ на девъдесетъ години умрѣ и той. Сичкытѣ му дѣца и внуцы подражахъ отеческата имъ добродѣтель и тѣй угодихъ и на Бога и на челоуѣцытѣ. (Тов. ^ѿѿ. 1.).